

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Pavla Molka a soudců JUDr. Radana Malíka a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobců: **a) Ing. F. S., b) P. S., c) S. L.**, všichni zast. Mgr. Davidem Ferneckým, advokátem se sídlem Podhorská 581/28, Jablonec nad Nisou, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2024, č. j. OSH 203/2024 KULK 46007/2024/280.9/Fr, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) statutární město Jablonec nad Nisou**, se sídlem Mírové náměstí 3100/19, Jablonec nad Nisou, **II) IMMO INTERIMEX s. r. o.**, se sídlem Mírové náměstí 490/12, Jablonec nad Nisou, zast. JUDr. Mojmírem Ježkem, Ph.D., advokátem se sídlem Betlémské náměstí 351/6, Praha 1, **III) Ing. V. O., IV) Mgr. H. O.**, oba zast. Mgr. Lukášem Míšou, advokátem se sídlem Milady Horákové 2047/23, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce a) proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 5. 11. 2024, č. j. 30 A 50/2024-113, o návrhu žalobce a) na vydání předběžného opatření,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce a) na vydání předběžného opatření **s e z a m í t á .**
- II. Žalobci a) **s e u k l á d á** zaplatit soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na vydání předběžného opatření, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Turnov rozhodnutím ze dne 26. 2. 2024, č. j. OD/24/3492/vOD, deklaroval, že na pozemcích p. č. 97/1 a 2809 v k. ú. Jablonec nad Nisou, které jsou ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení II), se nenachází veřejně přístupná účelová komunikace ve smyslu § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Odvolání žalobců zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil žalovaný rozhodnutím uvedeným v záhlaví.

[2] Žalobci podali proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), který ji zamítl rozsudkem uvedeným v záhlaví. Dospěl totiž k závěru, že v daném případě není naplněn jeden ze čtyř znaků veřejně přístupné účelové komunikace, jelikož zde neexistuje nutná komunikační potřeba.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce a) [dále jen „stěžovatel“] kasační stížnost, ke které připojil návrh na vydání předběžného opatření. V něm navrhuje, aby Nejvyšší správní soud (dále také „NSS“) určil, že osoba zúčastněná na řízení II) je povinna se od doručení rozhodnutí o návrhu na předběžné opatření zdržet jakéhokoliv jednání, kterým by zamezila vstupu a vjezdu na pozemek p. č. st. XA v katastrálním území J. n. N., na kterém se nachází budova č. p. x. Dále požaduje, aby osoba zúčastněná na řízení II) byla povinna odstranit kovovou zábranu umístěnou na bránu na hranici pozemků p. č. st. XA a p. č. 97/1 v katastrálním území J. n. N., a to do tří dnů od doručení rozhodnutí soudu.

[4] Svůj návrh odůvodnil tím, že dané pozemky plní nutnou komunikační potřebu pro stěžovatele i pro další spoluvlastníky bytového domu č. p. x. Nutný příjezd je používán více než čtyřicet let a souhlas k tomuto užívání byl dán jeho předešlým vlastníkem. Osoba zúčastněná na řízení II) v červenci 2024 v nočních hodinách zablokovala bránu do dvorního traktu bytového domu č. p. x, a tím znemožnila výjezd a příjezd k bytům a garážím v tomto domě. K zablokování došlo bez předchozího upozornění starým hasičským nákladním vozidlem. Dále osoba zúčastněná na řízení II) osadila na bránu dvorního traktu bytového domu č. p. x kovovou zábranu, kterou přimontovala kovovými šrouby z vnější strany brány tak, aby tuto bránu nebylo možné otevřít. Tím znemožnila používání vozidel k dojíždění do práce, nákupům, odvozu dětí k lékařům a obsluze starých lidí v domě. Stěžovatel jako předseda společenství vlastníků jednotek daného domu vyzval jednatele osoby zúčastněné na řízení II) k odstranění této překážky, aby bylo možné alespoň vyjet vozidly, která jejich vlastníci potřebují ke každodenní činnosti. Na tuto výzvu mu jednatel odpověděl, že má použít průjezd nebo s osobou zúčastněnou na řízení II) uzavřít nájemní smlouvu. Osoba zúčastněná na řízení II) tím nerespektuje základní lidskou slušnost a nebere ohled na staré nemocné lidi a malé děti a nemá zájem o zachování slušných sousedských vztahů, které fungovaly po desetiletí.

[5] Žalobci b) a c) ve vyjádření k návrhu uvedli, že osoba zúčastněná na řízení II) zasáhla do práv na svobodný přístup a svobodné užívání nemovitostí tím, že zcela znemožnila příjezd do vnitrobloku domu žalobců. Toto narušení pokojného stavu eliminovalo jakýkoliv pohyb vozidel žalobců, neboť žalobcům nebylo dovoleno ani odparkovat svá vozidla z prostoru tohoto domu. V domě žalobců se nacházejí staří a nemocní lidé, kteří potřebují odvoz k lékaři. V daném místě byl též znemožněn odvoz odpadků, neboť ve dvoře zůstal naplněný velkoprostorový kontejner na komunální odpad. Takové počínání je proti hygienickým předpisům.

[6] Osoba zúčastněná na řízení II) ve vyjádření k návrhu uvedla, že stěžovatel má možnost s ní uzavřít nájemní smlouvu, na jejímž základě může její pozemky využít po dobu, než budou využity k jiným účelům. Skutečnost, že osoba zúčastněná na řízení II) za tento nájem požaduje finanční úhradu, je pochopitelná, jelikož by se jednalo o zásah do jejího vlastnického práva a musela by zajišťovat úklid a údržbu pozemků. Stěžovatel se nemůže domáhat omezení vlastnického práva osoby zúčastněné na řízení II) jen proto, že mu určitý přístup k domu více vyhovuje. V dané věci nehrozí žádná vážná újma a stěžovatel k jejímu prokázání ani nedoložil žádné důkazy.

[7] Osoby zúčastněné na řízení III) a IV) ve vyjádření k návrhu uvedly, že potvrzují stěžovatelova tvrzení ohledně znemožnění používání vozidel k dojíždění do práce,

pokračování

k nákupům, odvozu dětí k lékařům a obsluze starých lidí. Podobného jednání se dopustila osoba zúčastněná na řízení II) i u protějšího dvora domu osob zúčastněných na řízení III) a IV). Stěžovatelův dům má průjezd, jehož užívání dříve Policie ČR označila za nevhodné. Jeho užívání je nebezpečné kvůli oboustrannému provozu na komunikaci na ulici Smetanova a kvůli rozměrům dnešních vozidel. Správní orgány při rozhodování vycházely z toho, že cesta přes pozemky osoby zúčastněné na řízení II) zůstane volná, i když nebude v režimu veřejně přístupné účelové komunikace. Nyní je však cesta fakticky uzavřena, a to i pro vozidla záchranných složek. Vydáním předběžného opatření nehrozí osobě zúčastněné na řízení II) aktuální újma a je spravedlivé po ní požadovat, aby vydání předběžného opatření strpěla. Stěžovatel ani osoby zúčastněné na řízení III) a IV) se nedomáhají zvýšeného komfortu, jde jim pouze o obnovení pokojného stavu a desítky let trvajícího přístupu k domům přes dané pozemky.

[8] Žalovaný ani osoba zúčastněná na řízení I) se k návrhu nevyjádřili.

II. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[9] Dle § 38 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že *byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.*

[10] Předběžné opatření podle § 38 odst. 1 s. ř. s. je výjimečný institut, jehož účelem je zatímni úprava poměrů účastníků soudního řízení, hrozí-li pokračováním dosavadního stavu věcí nebo naopak jejich změnou vážná újma (srov. např. usnesení NSS ze dne 27. 9. 2022, č. j. 8 Afs 92/2022-141).

[11] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda je ve vztahu ke kasační stížnosti stěžovatele nutné zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu. Vydání předběžného opatření totiž odůvodňuje pouze hrozící zásah do práv navrhovatele takové intenzity, že by nebylo možné po něm požadovat, aby ho, byť krátkodobě, snášel, přičemž tento zásah, tedy vážná újma z něj plynoucí, musí mít zároveň vztah k předmětu řízení před soudem (viz usnesení NSS ze dne 5. 4. 2018, č. j. 5 As 47/2018-129). Pojem „vážná újma“ představuje typický neurčitý právní pojem, jehož znaky se mohou měnit v závislosti na okolnostech konkrétního případu. NSS v usnesení ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006-37, č. 910/2006 Sb. NSS, dospěl k závěru, že vážnou újmou budou „zejména intenzivní zásahy do intimní sféry navrhovatele, do jeho vlastnických práv či do jiných jeho subjektivních práv, zejména těch, která mají povahu práv ústavně zaručených (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2005, č. j. 2 Afs 144/2004-110).“

[12] Tvrdit a prokázat existenci „hrozící vážné újmy“ vyžadující vydání předběžného opatření je povinností navrhovatele, neboť na něm leží procesní odpovědnost za zjištění všech relevantních okolností (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 6. 8. 2008, sp. zn. II. ÚS 808/08, či usnesení NSS ze dne 26. 4. 2017, č. j. 6 As 113/2017-61, bod 11).

[13] Stěžovatel v návrhu na vydání předběžného opatření tvrdí, že zablokování brány do dvora objektu bytového domu č. p. 551 od července tohoto roku brání vjezdu a výjezdu vozidel patřících jemu a dalším osobám. Tento následek by mohl představovat hrozbu vážné újmy, nicméně stěžovatel jej ve svém návrhu ničím neprokazuje, na což upozorňuje ve svém vyjádření i osoba zúčastněná na řízení II). Dle ustálené judikatury má povinnost tvrdit a prokázat existenci hrozící vážné újmy právě navrhovatel předběžného opatření. Z tohoto důvodu též NSS nemůže vycházet z tvrzení osob zúčastněných na řízení III) a IV), jelikož tato tvrzení měl uplatnit a prokázat stěžovatel. NSS ze spisu krajského soudu zjistil, že stěžovatel v řízení o žalobě doložil fotografie, které měly toto tvrzení prokázat, nicméně krajský soud v usnesení ze dne 27. 8. 2024, č. j. 30 A 50/2024-88, jímž zamítl návrh žalobců na vydání předběžného opatření, shledal, že dané tvrzení vyvracejí podklady předložené osobou zúčastněnou na řízení II). Dle bodu 19 tohoto usnesení vede z daného vnitrobloku průjezd, který umožňuje minimálně nouzový výjezd vozidel. Krajský soud dále uvedl, že v docházkové vzdálenosti od dané lokality je umožněno parkování pro vozidla žalobců.

[14] Stěžovatel v návrhu na vydání předběžného opatření neuvádí skutečnosti, které by výše uvedený závěr krajského soudu, že z parkoviště za domem je možné vyjet jinou cestou, jakkoliv vyvracely. V návrhu pouze konstatuje, že mu osoba zúčastněná na řízení II) v reakci na výzvu k odstranění zábrany sdělila, že má použít průjezd, nicméně již neuvádí, proč tento průjezd použít nemůže. Neuvádí ani tvrzení, že by od vydání usnesení č. j. 30 A 50/2024-88 došlo ke změně situace, která by odůvodňovala vyhovění nynějšímu návrhu na vydání předběžného opatření. Omezuje se pouze na tvrzení (ostatně ničím neprokázané), že na parkovišti zůstalo zaparkováno několik vozidel. NSS proto dospěl k závěru, že stěžovatel neprokázal hrozbu vážné újmy, spočívající v nemožnosti vyjet svým vozidlem z pozemku p. č. st. XA. Samotnou skutečnost, že stěžovatel již nemůže parkovat ve vnitrobloku, nepovažuje NSS za natolik intenzivní zásah, jenž by představoval hrozbu vážné újmy, která by odůvodňovala zásah do vlastnického práva osoby zúčastněné na řízení II). Stěžovatel totiž v návrhu nijak nepopřel možnost parkovat poblíž domu. V dané věci proto nebyl naplněn předpoklad pro vydání předběžného opatření.

[15] NSS dále uvádí, že je mu z úřední činnosti známo, že o obdobné otázce u něj probíhá řízení pod sp. zn. 5 As 314/2024, ve kterém jsou stěžovateli nynější osoby zúčastněné na řízení III) a IV). I v tomto řízení byl podán návrh na vydání předběžného opatření, aby osoba zúčastněná na řízení II) zpřístupnila vstup a vjezd na pozemek, který osoby zúčastněné na řízení III) a IV) užívají jako parkoviště. Ve věci řešené pátým senátem se však jedná o odlišný pozemek a odlišnou argumentaci jiných stěžovatelů. Devátý senát proto dospěl k závěru, že návrh nynějšího stěžovatele je možné posoudit bez ohledu na řízení vedené pod sp. zn. 5 As 314/2024.

[16] Na závěr je třeba připomenout, že rozhodnutí o návrhu na vydání předběžného opatření je svou povahou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

III. Závěr a náklady řízení

[17] S ohledem na výše uvedené NSS návrh na vydání předběžného opatření podle § 38 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

pokračování

[18] Podání návrhu na vydání předběžného opatření podléhá poplatkové povinnosti ve výši 1 000 Kč podle položky 5 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je tento poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na vydání předběžného opatření vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích]. NSS proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

[19] Soudní poplatek ve výši 1 000 Kč je možno uhradit vylepením kolků na tomto tiskopisu, v hotovosti na podkladně soudu anebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo:

3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno, závazný variabilní symbol pro identifikaci platby: **1090424124**. V případě včasného nezaplacení pohledávky bude tuto pohledávku vymáhat celní úřad.

[20] O nákladech řízení o předběžném opatření rozhodne NSS v rámci rozhodnutí o nákladech řízení o kasační stížnosti (§ 61 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2024

JUDr. Pavel Molek
předseda senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn.: 9 As 241/2024

Nejvyšší správní soud upozorňuje, že zaplatit soudní poplatek kolkovou známkou lze pouze v případě, pokud podání opatřené kolkovou známkou bude učiněno nebo podáno k poštovní přepravě nejpozději dne 31. prosince 2024.

podpis

.....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓